

КАЗУС № 4

А.А. и Б.Б., живеели на семейни начала, а В.В. бил първи братовчед на А.А. В началото на 2007 година А.А. заминал за Кралство Белгия, където живял в продължение на шест месеца. Там придобил представа за местата на платена любов и тарифите за извършените секс-услуги на територията на град Брюксел. Решил да изгради организация, която да му позволи да набира момичета, работещи като проститутки в България, които да бъдат изпратени в град Брюксел. Решил да организира тази „дейност“ като привлече като съучастници Б.Б. и В.В., които дали съгласието си за това. В създадената организация А.А. запазил ръководната си роля, а на Б.Б. и В.В., като лица познаващи особеностите на мястото и тънкостите на платените секс-услуги в град Брюксел, решил да повери контрола над проституиращите момичета. Тримата решили за набират, транспортират и укриват момичетата според възможностите си и конкретната ситуация, като не била определена точната функция на всеки от групата, а това се решавало според конкретната обстановка. Решили, при набирането на момичетата да им обещава пари и привилегии, за да могат да ги прехвърлят в Белгия. Решили средствата, заработени от реализираната престъпна дейност да бъдат прехвърлени в България, чрез програмата за парични преводи „Уестърн Юнион“, която гарантирала бързина на преводите и сигурност при получаването им от адресата.

В края на 2007 година тримата пристъпили към реализация на намислената престъпна дейност. А.А., заедно с Б.Б. започнали да търсят момичета с цел проституиране. В.В. пък останал в Белгия, за да организира посрещането на момичетата. След като така разпределили ролите си, А.А. и Б.Б. установили контакт с Д.Д. и Е.Е. - майка и дъщеря, тъй като знаели за тях, че проституирали на територията на България. Убедили ги, че в Белгия за същата дейност ще получават далеч по-високо възнаграждение. В „убеждаването“ се включил и В.В., с който А.А. и Б.Б., от една страна, и Д.Д. и Е.Е. –от друга, поддържали контакти чрез телефонни разговори. В хода на водените разговори на Д.Д. и Е.Е. било разяснено къде и как ще се извършват секс-услугите. Били договорени условия, при които 50% от възнаграждението щяло да остане при проституиращото лице, а останалото щяло да бъде получавано от А.А., Б.Б. и В.В. Поблазнени от щедро обещаните високи доходи, Д.Д. и Е.Е. се съгласили с условията. А.А., Б.Б. и В.В. се погрижили за снабдяването на двете жени със задгранични паспорти, като заплатили и сумата, необходима за издаването им. На 20.12.2007 година А.А. закарал Д.Д. и Е.Е. до Централна гара гр.София, откъдето тримата напуснали страната с автобус. Б.Б. останала в България, за да издирва други жени.

Едновременно с това А.А., поддържайки телефонна връзка с В.В., го уведомил кога ще пристигнат, за да организира посрещането им в Белгия. В град Брюксел В.В. посрещнал А.А., Д.Д. и Е.Е. Още от същата вечер Д.Д. и Е.Е. започнали да проституират. Спечелените от Д.Д. и Е.Е. суми били вземани от В.В., като на Д.Д. и Е.Е. били давани дребни суми за цигари, кафе и други неотложни нужди. Същевременно двете били подложени на физическо малтретиране и психически тормоз. Те започнали да се молят и да настояват да се върнат в България. Поради тази причина, след около четири месеца А.А. решил да върне Д.Д. и Е.Е. обратно в България. В тази връзка той наредил на В.В. да приготви багажа им, както и да им даде пари за път. А.А. убедил Д.Д. и Е.Е., че в България ще им даде „изработеното“ от тях. В.В. придружил Д.Д. и Е.Е. до

Радост Лилкова
Д.Д. и Е.Е. са изпратени в Белгия
19.08.2010г

автогарата в град Брюксел, където ги качил на автобус за България. А.А. ги посрещнал в град София, след което ги закарал в дома им в град Оряхово. Пари обаче не им дал, въпреки обещанията си, което мотивирало Д.Д. и Е.Е. да подадат жалба в полицията. На неустановен ден през месец март 2008 г. А.А., Б.Б. и В.В. отишли в района на Околовръстният път на град София, където знаели, че проституира З.З. Те започнали да я убеждават, че в Белгия ще изкарва много повече пари, които ще ѝ стигнат за закупуването на жилище. Обещали ѝ изпитаните преди условия и модел на разплащане – 50 % от заработеното следвало да остане за нея и 50 % за тях. На 01.04.2008 г. А.А., Б.Б. и В.В. закарали З.З. до Автогарата на гр.София. Б.Б. и З.З. се качили на автобус за Брюксел, а А.А. и В.В. се върнали обратно. След пристигането им в Брюксел Б.Б. отвела З.З. в квартирата си, където имало и други неустановени момичета. З.З. била поставена да работи като проститутка в района на ЖП гарата в град Брюксел. Сумите, изработени от нея, били предавани на Б.Б. или В.В., като всяка извършена секс-услуга била под строг отчет и проституиращото момиче нямало възможност да укрива средства. На З.З. не били предоставяни „уговорените“ 50 % от заработените средства. З.З. също била поставена под психически и физически тормоз от А.А., Б.Б. и В.В. Принудена от тези обстоятелства, се завърнала в България. Известно време след това А.А., Б.Б. и В.В. започнали да я притесняват и уговарят отново да замине за Белгия, но тя отказвала. Започнали да я заплашват, което я мотивирало да подаде сигнал в полицията.

През периода на реализиране на престъпната дейност, заработените от проституиращите жени суми били прибирани от А.А., Б.Б. и В.В. и превеждани от Белгия в България. Така Б.Б. изпратила следните преводи на А.А. – на 10.02.2008 г. – с контролен номер на превода 1200000001 – сумата от 5 000 евро, на 20.03.2008 г. – с контролен номер на превода 3400000002 – сумата от 6 000 евро. В.В. изпратил следните преводи на А.А. и Б.Б. – на 20.04.2008 г. с контролен номер на превода 5600000003 – сумата от 7 000 евро и на 01.05.2008г. с контролен номер на превода 7800000004 - сумата от 6 000 евро.

А.А., Б.Б. и В.В. инвестирали общата сума от установените парични средства, възлизащи на 24 000 евро, в покупката на три броя леки автомобили.

ВЪПРОСИ:

- 1.Квалифицирайте противоправните деяния, извършени от А.А., Б.Б. и В.В.;
- 2.Определете съставите на престъпления от обективна и субективна страна;
- 3.Налице ли са множество престъпления и по какъв начин следва да се определят наказанията за А.А., Б.Б. и В.В., ако бъдат признати за виновни?
- 4.Чия е подсъдността съгласно актуалното законодателство, както и тази пред въззивната и касационната инстанции?
- 5.Възможно ли е делото да се проведе по реда на глава XXVII от НПК – „Съкратено съдебно следствие“?

ОТГОВОРИ: казус № 4

1. А.А.:

- Чл.321, ал. 1от НК (трафик на хора);
- Чл.321, ал.3, т.1 вр.ал.1 от НК (изпиране на пари);
- Чл.159г, вр.чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр.159а, ал.2 т.6, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2 вр.чл.2, ал.1 от НК (деяние, касаещо Д.Д. и Е.Е.);
- Чл.159г, вр.чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр.159а, ал.2 т.6, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2 вр.чл.2, ал.1 от НК (деяние, касаещо З.З.);
- Чл.253, ал.3, т.1 и т.2, вр.ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК.

Б.Б.:

- Чл.321, ал.2, вр.ал.1 от НК (трафик на хора);
- Чл.321 ал.3, т.2 вр.ал.2, вр.ал.1от НК (изпиране на пари);
- Чл.159г, вр.чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр.159а, ал.2 т.6, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1 вр.чл.2, ал.1 от НК (деяние, касаещо Д.Д. и Е.Е.);
- Чл.159г, вр.чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр.159а, ал.2 т.6, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1 вр.чл.2, ал.1 от НК (деяние, касаещо З.З.);
- Чл.253, ал.3, т.1 и т.2, вр.ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК.

В.В.:

- Чл.321, ал.2, вр.ал.1 от НК (трафик на хора);
- Чл.321 ал.3, т.2 вр.ал.2, вр.ал.1от НК (изпиране на пари);
- Чл.159г, вр.чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр.159а, ал.2 т.6, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1 вр.чл.2, ал.1 от НК (деяние, касаещо Д.Д. и Е.Е.);
- Чл.159г, вр.чл.159б, ал.2, вр.ал.1, вр.159а, ал.2 т.6, вр.ал.1, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1 вр.чл.2, ал.1 от НК (деяние, касаещо З.З.);
- Чл.253, ал.3, т.1 и т.2, вр.ал.1, вр.чл.26 ал.1 от НК.

2. За отговор на този въпрос се приема за вярно посочването на обекта на засягане, предмета, изпълнителното деяние, квалифициращите елементи и всички други съставомерни признаци от обективна и субективна страна на всяко от престъпленията.

3. Налице са множество престъпления (съвкупност от престъпления) – А.А.,Б.Б. и В.В. с две и повече отделни деяния са осъществили две и повече отделни престъпления, преди да са осъждани с влязла в сила присъда, за което и да е от тях. Деянията от А.А., Б.Б. и В.В. са извършени при условията на разнородна реална съвкупност, тъй като престъпленията са от различен вид.

Наказанията за извършените от А.А., Б.Б. и В.В. престъпления следва да се определят при спазване разпоредбите на чл.23 и чл.24 от НК. Съдът след като определи наказание за всяко престъпление от А.А., Б.Б. и В.В. отделно, следва да наложи най – тежкото от тях. Тъй като наказанията за извършените от А.А., Б.Б. и В.В. престъпления са от различен вид – „Лишаване от свобода”, „Глоба” и „Конфискация”,

съдът може да присъедини изцяло или отчасти „Глобата“ и „Конфискацията“ към най – тежкото наказание.

Налице е също така възможност за приложение разпоредбата на чл.24 от НК, за увеличаване на определеното общо най – тежко наказание, поради наличието на множество престъпления.

4. Съгласно разпоредбата на чл.411а от НК настоящото дело е подсъдно на Специализирания наказателен съд, като делото решено от този съд следва да се разгледа като въззивна инстанция от Апелативния специализиран наказателен съд, а като касационна инстанция от Върховния касационен съд.

5. Възможно е да се проведе съкратено съдебно следствие, като процедурата е уредена в глава XXVII от НПК. Решението за предварително изслушване се взема от съда служебно или по искане на подсъдимите. В случая, ако се приеме, че досъдебното производство е приключило спрямо А.А., Б.Б. и В.В. в едно дело и обвинителният акт е внесен срещу тримата, е необходимо условията по глава XXVII от НПК да са налице и за тримата подсъдими. В това производство не е задължително възстановяване на причинените вреди.